

[Camre.]

vejformål og ikke denne lov. Derfor vil jeg igen bede hr. Hagen Hagensen om at overveje, om ikke det, han i realiteten ønsker at hindre, slet ikke skal hindres ved at stoppe denne lovgivning, tværtimod.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg synes ikke, jeg kunne lade den bemærkning fra hr. Hagen Hagensen i anden eller tredje omgang vedrørende skibsredergrundene ligge. Jeg vil egentlig gerne have konstateret, om hr. Hagen Hagensen er enig i, at der skal bygges så meget på disse grunde som det, der er tilfældet, hvis ikke man fra hovedstadsrådet eller anden side prøver at hjælpe Gentofte kommune økonomisk med at undgå at bebygge mere end halvdelen.

(Kort bemærkning).**Hagen Hagensen (KF):**

I forbindelse med disse grunde er det princippet om nærdemokratiet, jeg har talt om, og det var ministeren, der på forskellig måde, synes jeg, i den senere tid har blandet sig i disse forhold, der nu gerne vil have, at det skal være nærdemokrati med det lovforslag, vi behandler her, der alene skal have afgørelsen. Det var bare det, jeg gerne ville have det også skulle være derude.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie.

(Lovforslag nr. 76. Fremsat 12/11 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag indeholder nogle tekniske ændringer, som tjener til en nøjere definition af de havområder, hvor lovens beskyttelsesbestemmelser er gældende. Det er i særlig grad påkrævet af hensyn til beskyttelse af det værdifulde havområde, som ligger mellem Australiens nordøstkyst og det såkaldte Store Koralrev.

Socialdemokratiet støtter varmt enhver udbygning, der tjener en øget beskyttelse af havene imod forurening. Nærværende forslag er kun begrænsning af nogle af de dråber, som ikke må falde i havet.

I den forbindelse vil jeg meget stærkt beklage, at den mere omfattende lov af 3. februar 1971, som var den danske vedtagelse af FN's rådgivende søfartsorganisations vedtagelser i 1969, ikke er sat i kraft internationalt, fordi kun 24 lande har tiltrådt den, mens den internationale olieforureningskonvention kræver, at mindst 35 lande tiltræder, før sådanne bestemmelser sættes i kraft.

Jeg vil spørge miljøministeren, om Danmark har nogen mulighed for igennem de internationale samarbejdsorganisationer at lægge pres på nogle af de resterende lande. Det er jo stærkt utilfredsstillende, at vores gode vilje på området ikke får mulighed for at hidføre ændringer, fordi det forsinkes af mindre progressive lande.

Jeg kan tilsige socialdemokratiets fulde støtte til en hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Wichmann Madsen (V):

Da det foreliggende forslag nr. 76 til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie er en ajourføring af IMCO's internationale konvention til undgåelse af forurening af havet med olie og kun er et lille skridt på vejen til at få stoppet olieforureningen af have og kyster, således at vi kommer frem til en bedre international beskyttelse af havmiljøet, kan jeg på venstres vegne tilsige ministeren mit partis støtte til en hurtig og positiv bearbejdelse i udvalget.

Arentoft (FP):

Dette lovforslag kan karakteriseres som en proceduresag, der også i høj grad kan

[Arentoft.]

betrages som en varm kartoffel, idet det drejer sig om noget så vanskeligt som definitioner omkring søterritoriet, hvor der endnu er en lang række uafklarede sager.

Fremskridtspartiet vil gå imod lovforslaget i den foreliggende form på grund af den foreslåede udformning af lovens § 1, stk. 5, 2. punktum, der lyder:

„Miljøministeren kan dog til opfyldelse af internationale aftaler om beskyttelse af havmiljøet fastsætte andre bestemmelser om „nærmeste kyst“, herunder bestemmelser for nærmere angivne havområder.“

Fremskridtspartiet mener, at miljøministeren i hvert enkelt tilfælde må fremsætte lovforslag. Spørgsmålet er kort og godt: er det den til enhver tid siddende miljøminister eller folketetinget, der skal afgøre sådanne spørgsmål? Der ligger naturligvis ikke heri noget personligt angreb på den nuværende miljøminister, men vor holdning til sådanne ministerbemyndigelser er i høj grad principiel.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan give tilslutning til lovforslaget.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan give tilslutning til lovforslaget. Det eneste, man kan sukke lidt over, er det egentlig utrolige, at det skal vare så længe med at få gennemført en sådan konvention, det er jo fantastisk. Det oliesvineri, som alle er enige om vi skal have bremset, kan ikke engang 35 lande mande sig op til at få gennemført. Men jeg vil gerne sige ligesom hr. Camre: vi er nok et lille land, men hvis dette lovforslag kan give ministeren en moralsk pressionsmulighed over for andre lande, om ikke andet så andre lande, der ikke er meget større end os — og det er jo bare med at få samlet de 35 sammen — så skal der da også fra mig lyde en opfordring til det. I øvrigt kan vi love en meget hurtig og velvillig behandling.

Morten Lange (SF):

Lovforslaget er næsten for lille til, at vi snakker om det; det ville være godt, om den slags kunne klares ved bemyndigelse til ministeren. Dermed er jeg altså uenig med

fremskridtspartiet; det er det så nemt at blive.

Så har jeg noteret, at flere eller i hvert fald mindst to ordførere har sukket over efterladenhed, hvad angår ratifikation af konventioner. Nu havde vi her for nogle måneder siden spørgsmålet om ratifikation af Østersøkonventionen, som bl. a. også havde med den slags havforurening at gøre. Jeg vil spørge ministeren, om det kan være rigtigt, hvad jeg har hørt, at på trods af at denne sag er behandlet færdig i folketetinget, har Danmark endnu smølet med at ekspedere sagen. Lige dette være sagt, inden vi går til i almindelig beundring for vores egen hellighed.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti har ingen særlige kommentarer til lovforslaget, der jo går ud på at beskytte havmiljøet. Vi kan tilsige vores fulde støtte.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan også tilslutte sig forslaget, og vi vil også støtte alle tanker såvel om, at det gennemføres nogenlunde hurtigt, som hr. Camres og andres ønske om, at der måtte ske mere effektive foranstaltninger mod olieforureningen, og at man også måtte forsøge at tale til andre landes samvittighed, hvis det kan gøre det.

Nana Mikkelsen (VS):

Jeg kan også tilslutte mig hr. Camres udtalelser vedrørende forslaget og sige, at venstresocialisterne støtter det, men beklager, at loven kun tilgodeser et så stærkt begrænset område.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg takker ordførerne for den positive holdning til dette lille lovforslag. Jeg vil til de ønsker og krav, der har været om, at vi prøver at presse mest muligt på, for at tilstrækkeligt mange lande får tilsluttet sig denne konvention, så vi kan få nytte af den, godt love, at jeg skal give de repræsentanter, vi fra miljøstyrelsen sender til det næste møde i IMCO, denne besked med og også en hilsen fra det samlede danske folketing om, at man gerne ser, der sker mere på dette område snarest muligt.

[Miljøministeren.]

Så vil jeg godt sige til hr. Morten Lange, at det er korrekt, at der har været visse administrative problemer vedrørende ratificeringen af Østersøkonventionen, men jeg kan samtidig oplyse, at den fra miljøministeriet er oversendt til udenrigsministeriet med henblik på en hurtig ratifikation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Lovforslag nr. 77. Fremsat 12/11 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Svend Andersen (Bornholms a.) (S):

Forslaget går ud på, at bestemmelsen om, at loven skal revideres i 1975-76, udgår. Formålet med revisionsbestemmelsen var især, at statens bygningsfredningsfonds virksomhed skulle nærmere vurderes, og at størrelsen af det årlige statstilskud skulle tages op til ny vurdering.

Ved de beskæftigelsesforanstaltninger, folketinget vedtog i september måned, blev der imidlertid stillet 10 mill. kr. til rådighed for statens bygningsfredningsfond. Herved er fondens vilkår og muligheder ændret, og jeg er enig med ministeren i, at en fast revisionsfrist ikke er nødvendig, men at en kommende lovændring på området bør afvente de erfaringer, som indvindes ved fondens forbedrede arbejdsmuligheder, ligesom miljøministerens redegørelse om bygningsfredningsloven og dens revision er et godt grundlag for arbejdet med en lovændring.

Det er min opfattelse, at bygningsfredning må ses i en større sammenhæng. Når der tales om bybevaring og især om byfornyelse — og det har jo under et tidligere

punkt på dagsordenen været nævnt — så må de kultur- og miljøværdier, som de ældre bygninger rummer, indgå i den samlede plan, og en byfornyelsesplan kan derfor godt være udformet som en understregning af de eksisterende bygnings arkitektoniske og kulturhistoriske værdi.

Miljøministerens tanker, som de er udtrykt i redegørelsen, om, at man i byfornyelsen lægger vægt på bevarelse af sådanne værdier, er jeg enig i, og jeg er også enig i, at de indgår i den lokale planlægning. Jeg mener desuden, at spørgsmål om bygningsfredning, sanering og byfornyelse skal ses i en helhed og bør indgå i den kommende revision.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget om ophævelse af den særlige revisionsfrist.

Birgitte Oxdam (V):

Miljøministeren har ved nærværende lovforslag ønsket, at den eksisterende bygningsfredningslov af 1966 skal løbe videre, uden at der i indeværende samling foretages den i lovens § 21, stk. 3, hjemlede revision, og uden at der fastsættes et nyt bestemt tidspunkt for en revision.

Jeg er enig med miljøministeren i, at tidspunktet ikke er inde til en revision af loven. Revisionsbestemmelsen blev sat ind mest af hensyn til, om det skulle være muligt at yde et højere årligt bidrag til bygningsfredningsfonden. Det oprindelige bidrag var 400.000 kr. årlig, og det blev efter betænkningen i november 1969 sat op til 800.000 kr. Dette fandt miljøudvalget også utilstrækkeligt, men af statsfinansielle grunde kunne der ikke ydes mere end de 800.000 kr. på daværende tidspunkt.

I forbindelse med septemberforliget i år kunne staten imidlertid på venstres initiativ som et led i de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger markere det europæiske bygningsfredningsår ved at give bygningsfredningsfonden den grundkapital på 10 mill. kr., som længe har været nødvendig, for at fonden kunne fungere efter sin hensigt, om muligt som selvrenoverende fond. Det er rigtigt at udskyde revisionen af bygningsfredningsloven, indtil man har indvundet erfaringer ved fondens virksomhed med det nye store grundtilskud, ligesom det af miljøministeriet udarbejdede debatoplæg fra juli 1974, Byg-